

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Gf.V.40.031/2025/7.

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

dr. Kiss Balázs Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kiss Balázs ügyvéd cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

Németh és Tímár Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Németh András ügyvéd cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

az alperes (81. sorszám alatt)

A per tárgya:

felmondás érvénytelenségének megállapítása és egyéb

Az elsőfokú bíróság:

Kaposvári Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

6.G.40.017/2024/77/II. számú rész-közbenső ítélet

R é s z – k ö z b e n s ő í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság rész-közbenső ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 1.137.920 (egymillió-százharminchétezer-kilencszázhusz) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

A rész-közbenső ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított releváns tényállás szerint az alperes vadászegyesület mint vadászatra jogosult 2021. január 27. napján írásban vadászati szerződést kötött (korábbi elnevezése szerint) az cég1 Kft. alperessel, mint bérvadással a szerződés mellékletében meghatározott 1877 hektár nagyságú területen. A felek a szerződést 2021. március 1-től egy

éves határozott időtartamra kötötték azzal, hogy az a lejáratát követően a KSH által közzétett fogyasztói árindex mértékével emelt díj mellett további öt évvel automatikusan meghosszabbodik, ha az érintettek ezzel ellentétes nyilatkozatot nem tesznek. A szerződés II/1. pontja rögzítette, hogy a szerződést közös megegyezéssel a felek bármikor megszüntethetik és módosíthatják. A szerződés a felmondás lehetőségét nem szabályozta.

- [2] A szerződés 2/1. pontja szerint a bérvadász vagy vendégei (egyidőben maximális 6 fő) jogosult kísérő nélkül vadászni a területen, a trófeás vad elejtése is kísérő nélkül történik, a trófeabírálati szempontok figyelembevételével. A 2/2. pont szerint a bérvadász és vendégeik jogosultak – jogszabályok betartása mellett – a szerződés mellékletében felsorolt mennyiségű, minőségű és fajú vad elejtésére. A 2/4. pontban a felperes vállalta, hogy a vadászat részletes rendjét a 2. számú mellékletben kidolgozza a területre és a szabályozást mellékletként csatolja a szerződéshez. Az alperes, mint bérvadász a mellékletben szereplő vadmennyiség kilövési díjaként évi bruttó 12.000.000, - Ft megfizetésére volt köteles számla ellenében, a szerződésben meghatározott ütemezéssel. A 3/4. pont alapján a bérvadász a szerződés bármilyen okból való megszűnése esetén a korábban kifizetett díj visszatérítésére nem tarthatott igényt.
- [3] A szerződés szerinti Kilövési terv 1. pontjában a felek abban állapodtak meg, hogy a bérvadász a bérelt területen jogosult a szerződésben szabályozott gímika kontingenst önállóan vagy a bérvadász kérése esetén a vadászegyesület alperes hivatásos vadászai segítségével elejteni.
- [4] Ugyanebben a pontban rögzítették azt, hogy a vadászegyesület alperes fenntartja magának a jogot, hogy amennyiben a vadkár, illetve a vad által okozott kár mértéke indokolja, úgy fokozott kárelhárításra szólítsa fel a bérvadászt. Az elhárítás elmaradása, vagy azt megelőzően a bérvadással történt megegyezés esetén a vadászegyesület a vadkár elhárító tevékenységet elvégezteti szakszemélyzetével, amely tevékenység kizárólag trófeás vadnak nem minősülő vad elejtésére terjed ki. Ebben az esetben az elejtett vad mennyisége nem csökkenti a mellékletben szereplő mennyiséget. Egyéb módon az előző pont kivételével a vadászegyesület nem jogosult vadászatot folytatni a területen.
- [5] Az alperes 2023. február 27. napján írásban felmondta a vadászati szerződést a Ptk. 6:333. § (3) bekezdése alapján. A felmondás indokául arra hivatkozott, hogy a felperes a vadászati jogot jogellenesen harmadik személy bérvadászok számára kívánja bérbe adni és így hasznosítani kívánja a szerződésből eredő jogosultságokat, amellyel túlterjeszkedik a szerződés alapján őt megillető jogosultságokon. Hivatkozott arra, hogy az alperes csak tanúl és tanú2 részére biztosította az önálló, kíséret nélküli vadászat lehetőségét, más személyek esetében nem. Utalt arra, hogy a Ptk. 6:331. § (2) bekezdése alapján a jogok időleges gyakorlásának más személy részére ellenérték fejében történő átengedése a dologbérlet szabályait kell megfelelően alkalmazni. A Ptk. 6:334. § (1) bekezdés alapján a bérbeadó hozzájárulása kellett volna a bérvadászati jog további harmadik személy részére való használatba adásához. A felperes az alperes előzetes engedélye nélkül nem jogosult a bérvadászati jogot részben vagy egészben harmadik személy használatába adni oly módon, hogy a harmadik személy önálló vadászatra válik jogosulttá. A felmondás II. pontjában utalt arra is, hogy 2022. július 25. óta a felperes nem gyakorolta a szerződés alapján fennálló vadászati jogát, ezáltal gyérítési kötelezettségének sem tett eleget. Utalt arra, hogy ezzel összefüggésben e-mailben rendszeresen felszólította a felperest a vadkár elhárítási tevékenységre, azonban ennek a felperes nem tett eleget.
- [6] A felperes többször módosított keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes 2023. február 27-én keltezett levelében közölt felmondás érvénytelen, az a felperes és az alperes között létrejött vadászati szerződést nem szüntette meg, ezért a szerződés jelenleg is hatályban van. Ezen túlmenően 2-20. pontok alatt további kereseteket terjesztett elő

alperessel szemben, köztük az alperes szerződésszegő magatartására folytán bekövetkezett kárának a megtérítését kérte.

- [7] A felperes elsődleges kereseti kérelmével összefüggésben előterjesztett jogi érvelése szerint az alperes felmondása jogellenes volt, mert az alperes előzetesen a felmondás előtt a jogsértés megszüntetésére a felperest nem hívta fel, továbbá alaptalanul hivatkozott arra, hogy a bérvadászati szerződések megkötését további természetes személyekkel jogszabály tiltaná. Alaptalannak tartotta a felmondásnak azt az indokát is, amely szerint a felperes nem teljesítette a gyérítési kötelezettségét, utalt arra, hogy a 2022-23-as vadászati évben éppen alperes magatartása miatt nem tudta a vadászati tevékenységet folytatni, illetve arra, hogy a vadászati szerződés a vadkár elhárítási kötelezettség kapcsán sem teszi lehetővé a felmondást. A kártérítési kereseti kérelmei jogalapjaként az alperes szerződésszegésére hivatkozott.
- [8] Az alperes a keresetek elutasítását és felperes perköltségben marasztalását kérte. Érdeemi ellenkérelme szerint a vadászati szerződésen alapuló használatot a felperes az alperes hozzájárulása nélkül, jogellenesen, további vadászati szerződésekkel más személyek részére engedte át, ami a Ptk. 6:334. § (1) bekezdésébe és (3) bekezdésébe ütközik. Vitatta a kártérítési kereset jogalapjául szolgáló szerződésszegését.
- [9] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott rész-közbenső ítéletében megállapította, hogy az alperes 2023. február 27. napján keltezett vadászati szerződés felmondása érvénytelen és a felek között létrejött szerződés hatályban van. Megállapította továbbá, hogy az alperes helytállni köteles a jogellenes felmondással okozati összefüggésben a felperesnél bekövetkezett károkért.
- [10] A rész-közbenső ítélet indokolásában rögzítette, hogy a felek közötti vadászati szerződés az egyoldalú felmondás lehetőségét nem tartalmazta, ezért a szerződés megszüntetésére egyoldalú jognyilatkozattal a Ptk. 6:213. § (1) bekezdésében és a Ptk. 6:140. § (1) és (2) bekezdéseiben foglaltak szerint lett volna lehetőség.
- [11] Megalapozatlannak találta az alperesnek a bérvadászati szerződés semmisségével kapcsolatos hivatkozását, figyelemmel arra, hogy a vad védelméről, vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény (Vtv.) 15. § (1a) bekezdése kifejezetten kimondja, hogy nem minősül a vadászati jog alhaszonbérletbe adásának a vendégvadászat és a bérvadászat. Kifejtette, hogy a bérvadászat csak a vadászati jog egy szelvénye: haszonvételi jog, egyes elemei: meghatározott számú és fajú, illetőleg fajtájú vadak vadászatának időleges átengedése. Mivel a vadászati jogi részbeni tovább értékesítése, a kilövési jog átadása önmagában nem ütközik jogszabálya, nem eredményezi a felperes és a vele szerződő fél közötti szerződés érvénytelenségét, és nem ad alapot a felmondásra.
- [12] Megállapította azt is, hogy a felek közötti szerződés sem zárta ki a bérvadászat részbeni átengedését szerződés útján, kizárólag a vadászterületen vadásztatható személyek számát korlátozta.
- [13] Álláspontja szerint a bérvadászat, és a vendégvadászat közötti fogalmi eltérés a jogvita eldöntése szempontjából közömbös volt.
- [14] Irányadónak tekintette azt a bérleti szerződésekkel összefüggésben kialakított joggyakorlatot, hogy a felmondást jogszerűtlenné teszi, ha a felmondásban megjelölt indok nem áll fenn és ez okból a felmondás nem tekinthető alaposnak. Rámutatott, hogy a felek közötti vadászati szerződés (a 2.1 és 2.7.pontokban) lehetővé tette azt, hogy a felperes az alperes külön engedélye és kísérő nélkül maximálisan 6 személyt vadásztasson. Rögzítette, hogy a jogi személy felperes kizárólag tagjai, alkalmazottjai, vagy vele szerződéses jogviszonyban álló természetes személyek által végezhet tényleges vadászati tevékenységet. Kifejtette, hogy a felek közötti szerződés hiányosságai, nem kellő részletezettsége, illetőleg az a körülmény, hogy későbbiekben alperes egyoldalúan módosította a körzeteket és a beírás rendjét, szintén

nem adhatnak alapot arra, hogy az alperes a módosításokat el nem fogadó felperes magatartására hivatkozással egyoldalúan megszüntesse a szerződést. Az alperes nem jelölt meg olyan súlyos jogsérelmet, illetőleg előzetesen ilyen felhívást sem küldött felperesnek, amely alapján a magatartás további folytatása a szerződés fenntartását veszélyeztette volna.

- [15] A vadkár elhárítás elmulasztását sem tekintette a felmondás alapos indokának, megállapítva, hogy a védekezés elsődlegesen nem a felperes, hanem az alperes feladata volt, a gyérítés kapcsán az esetleges mulasztásokhoz a szerződés ilyen jogkövetkezményt nem fűzött, előzetes, határozott, jogkövetkezményekre kiterjedő felszólítás e tárgyban sem volt.
- [16] Figyelemmel arra, hogy az alperes a felmondás jogát jogellenesen, szerződésszegő módon gyakorolta, megállapította azt is, hogy a Ptk. 6:142.§ és a 6:143. § (2) bekezdése alapján az alperest a keresetben a jogellenes felmondáson alapuló kártérítési igények kapcsán kártérítési felelősség terheli.
- [17] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést elsődlegesen annak megváltoztatása és a kereset elutasítása, másodlagosan annak hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróságnak új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása iránt. Kérte továbbá a felperes másodfokú perköltség megfizetésére kötelezését.
- [18] Fellebbezése indokolásában rámutatott, hogy a felmondás valódi oka az volt, hogy a felperes olyan személyek számára kívánt önálló vadászati jogosultságot biztosítani – krotáliák kiadásával és kísérő nélküli beírások kezdeményezésével – akik nem rendelkeztek a biztonságos vadászathoz szükséges helyismerettel és akikről az alperes semmilyen információval nem rendelkezett. Az elsőfokú bíróság a jogvita lényegét nem ebben az összefüggésben vizsgálta, így a tényállást okszerűtlenül állapította meg.
- [19] Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság pontatlanul állapította meg a tényállást a vadászati szerződés 2/4. pontja tekintetében, mert nem a felperes vállalta, hogy a vadászat részletes rendjét a 2. számú mellékletben kidolgozza a területre, hanem az alperes. Tévesen állapította meg azt is, hogy az alperest terhelte a kilövési díj megfizetésének kötelezettsége, mivel az valójában a felperest, mint bérvadászt terhelte.
- [20] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a felek közötti jogviszony nem csak eseti vadászati lehetőséget biztosított, hanem tényleges területhasználati jogot keletkeztetett. Erre álláspontja szerint a vadászati törvény alapján nincs lehetőség, mert az ilyen terjedelmű jogátengedés már túlmutat a bérvadászati fogalmán. A bérvadászati szerződés Kilövési terv 1. pontja és az F/21. szám alatt csatolt, 2021. szeptember 15. napján kelt megállapodás alapján ezért szerinte a területhez kötött darabszám kilövése mellett a felperesnek aktív szerepe volt a vadkárelhárításban is.
- [21] A bérvadászati szerződés 2.1. pontja szerinte nem azt jelenti, hogy bárki jogosult a felperes jogán önállóan elejtési jogot gyakorolni, hanem a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény végrehajtásának szabályairól szóló 79/2004. (V. 4.) FVM rendelet (Vhr.) 67.§ (2) bekezdése alapján azt kell, hogy jelentse, hogy az egyénileg vadászó, bérvadászati szerződéssel rendelkező személy mellé kísérővadászt kell állítani, ha az adott személy nem rendelkezik megfelelő helyismerettel. A helyismeret vizsgálata pedig az alperes kizárólagos jogosultságába tartozik, ezért az alperes dönthet arról, hogy a beírókönyvhöz való jogosultság megadásával és a krotália átadásával kinek adja meg kifejezett hozzájárulását az önálló vadászati tevékenység gyakorlásához a felperes által bérelt területen. Hangsúlyozta, hogy a vadászat fokozott veszéllyel járó, veszélyes üzemnek minősülő tevékenység, amely miatt a vadászatra jogosultat szigorú, kogens biztonsági követelmények kötik. A biztonságos vadászat elengedhetetlen és alapfeltétele a vadászterület pontos és részletes ismerete. Jogszerűen járt el ezért akkor, amikor megakadályozta, hogy a helyismerettel nem rendelkező személyek önállóan vadásszanak.

- [22] Hangsúlyozta, hogy nem emelt kifogást azzal szemben, hogy a felperes más személyek részére biztosítson vadászati lehetőséget, tanú1 és tanú2 kíséretében. Álláspontja szerint a felperesnek azok a cselekményei, hogy az alperes számára ismeretlen személyek jelentek meg nagyvad azonosító krotália átvétele céljából, továbbá, hogy a felperes képviselőjében eljáró tanú1 maga is krotáliák kiadását kérte harmadik személyek részére, megvalósították a vadászati jog „albérletbe adását”, amelyre tekintettel az alperes a szerződést jogszerűen mondhatta fel. E körülményeket a Ptk. 6:334.§ rendelkezéseit sértőnek tartotta, miután a felperes olyan személyek számára kívánta átengedni az önálló vadászati jog gyakorlását, akik erre sem szerződést, sem jogszabály alapján nem voltak jogosultak.
- [23] Kifejtette, hogy a szerződés felperes szerinti értelmezése alapján a felperes a bérelt terület egésze felett korlátlan döntési jogosultságot kapna arra nézve, hogy ki, mikor és milyen feltételekkel vadászhat. Ez a konstrukció nem csupán a vadkárelhárítás hatékony elvégzését akadályozná, hanem a vadászatra jogosult vadgazdálkodási tevékenységére is döntő befolyással bírna. Olyan helyzetet eredményezne, amely tényleges tartalmát tekintve rejtett haszonbérleti konstrukciónak minősülne. Ez pedig - mivel a vadászati jog alhaszonbérletbe adását a vadászati törvény tiltja - a szerződés érvénytelenségéhez vezetne.
- [24] Tévesnek tartotta azt a megállapítását is, hogy az alperes ne jelezte volna a felperes felé, hogy a felperes súlyos szerződésszegést követ el. Hangsúlyozta, hogy az F/59. szám alatt csatolt levéllel felhívta a felperes figyelmét arra, hogy az általa folytatott gyakorlat súlyosan sérti mind a szerződést, mind a vadászati jogszabályokat. Miután a felperes ennek ellenére a kifogásolt magatartást változatlanul folytatta, ezért álláspontja szerint a szerződést jogszerűen mondta fel a Ptk. 6:333.§ (3) bekezdése alapján.
- [25] Hivatkozott arra is, hogy a felperes a 2022/23. vadászati évben nem végzett gyérítést és nem vett részt vadkárelhárításban sem, vadászati tevékenységét így nem a szerződés rendeltetésére tekintettel gyakorolta. Állította, hogy a szerződés alapján a felperes fokozott vadkárelhárításra felszólítható volt. Az első vadászati évben a felperes e tárgyban kapott felszólítást, a második vadászati évben azonban már a szerződés szerint lekötött vadmennységet sem teljesítette, noha a vadgazdálkodási terv végrehajtásában is aktív szerepe lett volna a felperesnek. Hivatkozása szerint fokozott kárelhárításra kizárólag olyan személy szólítható fel, akinek kárelhárítási kötelezettsége fennáll.
- [26] A másodlagos fellebbezési kérelmével kapcsolatban arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást tévesen és hiányosan állapította meg, nem tisztázta a 2021. január 27-én létrejött vadászati szerződés vonatkozásában a szerződésnek a helyes, jogszabályokon alapuló értelmezését, így a tényállás okszerűtlen. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság ítélete olyan súlyos anyagi jogi és bizonyítási hiányosságokat mutat, amelyek a döntés megalapozottságát kétségessé teszik.
- [27] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság rész-közbenső ítéletének helybenhagyását és az alperes perköltség megfizetésére kötelezését kérte.
- [28] Nem vitatta az elsőfokú rész-közbenső ítélet fellebbezésben rögzített elírásait, azok kijavítását maga is kérte.
- [29] Az alperes elsődleges fellebbezésével kapcsolatban kifejtette, hogy a peres felek közötti szerződés megkötéséhez a Vtv. 10.§ (1) bekezdés c) alpontja biztosított jogalapot. Az alperes már a szerződés megkötésekor tisztában volt azzal, hogy egy gazdasági társasággal szerződik, amelynek üzleti tevékenysége a perbeli szerződéssel lekötött, meghatározott fajú, ivarú és számú vad elejtési jogának tovább értékesítése a vadászatot ténylegesen végző természetes személy vadászok részére. A felperes jogi személy, már a szerződés megkötésétől nyilvánvaló volt az alperes előtt is, hogy a bérelt területen nem a felperes, hanem azok a természetes személy vadászok fognak vadászni, akikkel a felperes erre szerződést köt.

- [30] Hangsúlyozta, hogy a Vtv. Vhr. 67.§ (2) bekezdése értelmében a bérvadászati szerződés alapján történő egyéni vadászat esetén főszabály szerint a vadászatra jogosultnak közvetlenül együtt tartózkodó kísérő személyt kell állítania a vadász mellé, azonban ettől az előírástól a felek egyező akarattal eltérhetnek. Ilyen eltérő megállapodás volt a vadászati szerződés 2.1. pont és 2.7. pontjaiban és a Kilövési terv fejezet 1. pontjában az a kikötés, hogy a felperessel együttműködő bérvadászok egyéni, kísérő nélküli vadászatáról rendelkeztek, tehát kifejezetten eltértek a Vhr. 67.§ (2) bekezdésének kísérésre vonatkozó előírásaitól.
- [31] Iratellenesnek tartotta az alperesnek azt az állítását, hogy a felperes helyismerettel nem rendelkező olyan személyeknek biztosította volna az önálló vadászat lehetőségét, akikről az alperes semmilyen információval nem rendelkezik. Utalt a vadászati szerződés 2.3. pontjára, amely a vadászok alperes felé történő előzetes bejelentési kötelezettségéről rendelkezik. Előadta azt is, hogy a felperessel szerződő természetes személy bérvadászok tapasztalt, helyismerettel rendelkező vadászok voltak, ezt a perben meghallgatott tanúk vallomásai alátámasztották.
- [32] Megalapozatlannak tartotta a perbeli szerződés érvénytelenségével kapcsolatos fellebbezési érvelést. Kifejtette, hogy a vadászatra jogosult alperes a vadászati jogot többféleképpen hasznosíthatja, ezek között szerepel a Vtv. 10.§ (1) bekezdés c) alpontja szerinti bérvadászati szerződés megkötése, amely szerződést akár gazdasági társasággal is köthet az alperes [Vtv. 7.§ (1) és (2) bekezdés, Vtv. 10.§ (1) bekezdés c)]. A Vtv. 15.§ (1a) bekezdés 2. mondata szerint nem minősül a vadászati jog alhaszonbérletbe adásának a vendégvadászat, valamint a bérvadászat. A bérvadász-szerződést a Vhr. 13.§-a értelmében akár egy vadászterület meghatározott részére vonatkozó vadászati tevékenységre is meg lehet kötni. A perbeli szerződést ezért a peres felek a Vhr. 13.§-ával összhangban megkötötték az alperes vadászterületének meghatározott alapterületű, úgynevezett déli részére. Utalt az EBH2001. 528. számú elvi határozatra, amely egyértelműen elhatárolta egymástól a bérvadászati szerződést és a vadászati jog haszonbérlete tárgyában kötött szerződést.
- [33] Megalapozatlannak tartotta az alperes fellebbezésének a vadászati jog albérletbe adásával kapcsolatosan kifejtett álláspontját is. Rámutatott arra, hogy az elsőfokú rész-közbenső ítélet [9] pontjában nem vadászati jogról, hanem a vadászati jog egyik részjogosítványáról, az elejtési jogról van szó.
- [34] Iratellenesnek tartotta azt a fellebbezési hivatkozást, hogy az elsőfokú bíróság arra következtetett volna, hogy a szerződés a kísérő nélküli vadászatra automatikus és korlátlan jogot biztosít minden felperes jogán vadászó személy számára. Rámutatott, hogy az ítélet [9] pontja azt rögzítette, hogy a szerződés meghatározta, hogy a felperes jogán ki vadászhat a bérelt területen. Ez csak olyan személy lehetett a szerződés 2.1. és 2.3. pontjai alapján, aki a felperessel együttműködésben áll, érvényes vadászengedéllyel rendelkezik, személyét a felperes az alperesnek előzetesen bejelentette, létszámuk nem haladja meg egyidőben a 6 főt.
- [35] Kiemelte, hogy a vadászati szerződés nem nevesíti azokat a vadászokat, akik egyénileg, kísérő nélkül jogosultak vadászni, nincs olyan rendelkezése, hogy csak tanú2 és tanú1 vadászhatna ilyen módon. Álláspontja szerint az alperes a Ptk. 6:34.§-ába ütköző jogsértő módon rosszhiszeműen állítja, hogy minden esetben egyénileg szükséges vizsgálni, hogy az adott személy helyismerete, tapasztalata és a vadászati körülmények alapján szükséges-e kísérővadász kirendelése a Vhr. 67.§ (2) bekezdése szerint. Az említett korlátozásokkal az alperes kifejezetten egyéni, kísérő nélküli vadászati módban állapodott meg a felperessel, és nem tartotta szükségesnek, hogy a vadászok mellé kíséretet állítson és ennek érdekében a vadászok helyismeretét megvizsgálja és értékelje. Hivatkozott arra, hogy a szerződéskötést megelőzően az alperesnek lehetősége lett volna arra, hogy időtartamhoz vagy alkalomhoz kösse a helyismeret kérdését. Az alperes ezt nem tette meg, a perbeli szerződés 2.1. és 2.3.

pontjában rögzített feltételeket tartotta szükségesnek és elégségesnek az egyéni, kísérő nélküli vadászathoz.

- [36] Hivatkozott arra is, hogy tanú1 nem harmadik személyek számára kérte krotáliák kiadását, hanem a felperesnek, hogy azokat a felperes a vele együttműködő bérvadászok között szétoszthassa, az alperes azonban a krotáliák kiadását részére és a felperes meghatalmazott képviselője, tanú3 részére is megtagadta. A krotáliákat csak úgy adta át tanú1nak, illetve a felperesnek, hogy egyúttal megtiltotta, illetve egyéb eszközökkel (elektronikus beíró rendszer bevezetése) megakadályozta, hogy azokat a felperessel együttműködő bérvadászok felhasználják. A Ptk. 6:334. § (3) bekezdése az alperes számára felmondási jogot nem biztosított, e jogszabályhely alapján – amennyiben az alperes nem járult volna hozzá ahhoz, hogy a bérelt területen a felperessel együttműködő bérvadászok vadásszanak – a hozzájárulás nélkül vadászó személy tekintetében a bérlő kártérítési felelősségének terjedelme növekedett volna meg.
- [37] Vitatta, hogy az alperes a felmondást megelőzően felhívta volna a felperest arra, hogy a nem rendeltetésszerű vagy a szerződésnek egyébként nem megfelelő használatot fejezze be. Rámutatott, hogy felmondást megelőző felszólítása azért sem volt az alperesnek, mert az alperes súlyos szerződésszegéseivel (beírás és krotáliák biztosításának elmulasztása) már eleve ellehetetlenítette azt, hogy tanú1n és tanú2on kívül bárki más vadászhaszon a bérelt területen, következésképpen nem volt olyan jogsértő felperesi gyakorlat, amelynek befejezésére a felperest fel kellett volna szólítania.
- [38] Megalapozatlannak tartotta azt az alperesi álláspontot is, hogy a felperes megszegte volna a perbeli szerződést amiatt, mert a 2022-23-as vadászati évben nem végzett gyérítést. Hangsúlyozta, hogy a szerződés alapján a felperesnek vadkárelhárítási kötelezettsége nem volt, a Vtv.Vhr. 13.§-a alapján pedig a gyérítés elvégzése a vadgazdálkodási kötelezettség részeként az alperest, mint vadászatra jogosultat terhelte, ezért a gyérítés elmaradása miatt a felperes terhére rendeltetésellenes vagy szerződésellenes használat nem állapítható meg. Állította, hogy az alperesnek a gyérítésre vonatkozóan a felmondást megelőzően felszólítása nem volt, a felmondás ezért is jogszabálysértő.
- [39] A másodlagos fellebbezés körében arra hivatkozott, hogy a Pp. 383.§ (1) bekezdésére tekintettel az alperes azzal, hogy elsődlegesen érdemi döntést kért a másodfokú bíróságtól, maga ismerte el, hogy az elsőfokú rész-közbenső ítélet hatályon kívül helyezésére nincs szükség. Hivatkozott e körben arra is, hogy az alperes fellebbezése hiányos, mert nem jelölt meg olyan eljárási rendelkezést, amelyet az elsőfokú bíróság eljárása során megsértett volna, amely jogsértés az ügy érdemi elbírálására kihatott volna és amely a másodfokú eljárás során nem orvosolható. A tényállás megállapításának hibái, hiányosságai a bizonyítás értékelés hibája körében arra utalt, hogy az alperes nem állította a Pp. 279.§ (1) bekezdésének sérelmét.
- [40] A fellebbezés nem megalapozott.
- [41] A fellebbezési ellenkérelemben a felperes arra hivatkozott, hogy az alperes másodlagos fellebbezési kérelme teljesíthetetlen, mert a Pp. 2.§ (2) bekezdése alapján a bíróság a másodlagos kérelemmel csak az érdemi felülbírálatot követően foglalkozhatna, ez pedig a Pp. 383.§ (1) bekezdésébe ütközne.
- [42] A Pp. 2.§ (2) bekezdése szerint a bíróság törvény eltérő rendelkezése hiányában a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van.
- [43] A Pp. 342.§ (4) bekezdése mondja ki azt, hogy a bíróság az egymással eshetőleges viszonyban álló keresetekből csak azok előterjesztett sorrendjében dönthet, ami az elsőfokú eljárásra vonatkozó előírás.

- [44] A Pp. 364.§-a szerint e fejezet eltérő rendelkezése hiányában a másodfokú eljárásban az elsőfokú eljárásra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni azzal, hogy a másodfokú eljárás nem különül el perfelvételi és érdemi tárgyalási szakra.
- [45] A 381.§-a alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét végzéssel hatályon kívül helyezheti és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasíthatja, ha szükséges az elsőfokú eljárás megismétlése vagy kiegészítése.
- [46] A 383.§ (1) bekezdése szerint akkor dönt a bíróság érdemben, hogy ha hatályon kívül helyezésnek nincs helye, a Pp. tehát a fellebbezési eljárás szabályai közt meghatározta az ítélet hatályon kívül helyezése iránti kérelem és az ítélet megváltoztatása iránti kérelem elbírálásának sorrendjét.
- [47] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Ha a fellebbezés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül kell helyezni az ítélet anyagi jogi felülbírlatára nem kerülhet sor, ezért – függetlenül az alperesek által megjelölt sorrendtől – elsődlegesen a hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezési kérelmeket kellett vizsgálnia a másodfokú bíróságnak a Pp. 369. § (1) bekezdése szerinti felülbírlati jogkör gyakorlása körében. A Pp.380.§-a szerinti kötelező hatályon kívül helyezési okot nem jelölt meg az alperes, és ilyent a másodfokú bíróság sem észlelt, ezért a másodfokú bíróság a fellebbezésben megjelölt jogszabálysértéseket vizsgálhatta, arról kellett döntenie, hogy az alperes által megjelölt eljárási szabálysértések miatt szükséges-e a Pp. 381. §-a alapján az eljárás megismétlése.
- [48] Az alperesnek a másodlagos fellebbezése indokaként arra hivatkozott, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást tévesen, illetve hiányosan állapította meg, mert nem tisztázta a 2021. január 27-én létrejött vadászati szerződés vonatkozásában a szerződés helyes értelmezését, illetve több ponton elmulasztotta a bizonyítékok okszerű, per tárgyára irányuló szakmai követelmények szerinti mérlegelését, és a vadászati jogviszony sajátosságaira vonatkozó kötelező jogszabályi kereteket sem vette figyelembe. Ezek azonban nem eljárási szabálysértések. Az alperes a tényállást, a bizonyítékok értékelését és az elsőfokú bíróság jogi következtetését vitatta, ezek pedig a Pp. 369.§ (3) bekezdésének a) és c) pontja alapján az anyagi jogi felülbírlat során vizsgálhatók, az ítélet hatályon kívül helyezését nem alapozzák meg, ezért a másodfokú bíróság az alperes fellebbezését érdemben bírálta el.
- [49] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a felek közötti bér vadászati szerződés alapján pontosítja annyiban, hogy a szerződést az alperes vadászegyesülettel a felperes (korábbi nevén cég2 Kft.) kötötte meg, a szerződés 2.4. pontjában az alperes vállalta a vadászat részletes rendjének kidolgozását a területre, illetve a szerződés 3.2. pontjában a felperes bér vadász vállalta a kilövés díjaként évi bruttó 12.000.000 forint megfizetését.
- [50] Szükségtelen a felmondás érvénytelenségének megállapítása iránti kereset elbírálásához, ezért a másodfokú bíróság mellőzi az elsőfokú ítélet tényállásából a 3. oldalon megállapított tényeket az [1] bekezdés tizenhatodik mondatától kezdődően („Az alperes 2021 áprilisában az addig alkalmazott papír alapú beírókönyv helyett egy elektronikus [digitális programon alapuló] beíró rendszert vezetett be...”) az első bekezdés végéig.
- [51] Helyesen hivatkozott az alperes a fellebbezésében arra, hogy a felmondás érvényessége szempontjából döntő jelentősége van a szerződés értelmezésének.
- [52] A Ptk. 6:8. § (1) bekezdése szerint a jognyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a címzettnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett. A Ptk. 6:86.§ (1) bekezdése alapján az

egyres szerződési feltételeket és nyilatkozatokat a szerződés egészével összhangban kell értelmezni.

- [53] A másodfokú bíróság a fenti szabályoknak megfelelően értelmezte a szerződést. A szerződés tárgya az I.1. pont szerint a vadászegyesület vadászterületének a mellékelt térképen megjelölt, 1877 hektár nagyságú részén történő bérvadászat. A II.2.1. pont szerint a bérvadász vagy vendégei egyidőben maximálisan 6 fő jogosult kísérő nélkül vadászni a területen, a trófeás vad elejtése is kísérő nélkül történik a trófeabírálati szempontok figyelembevételével, a 2.2. pont szerint pedig a bérvadász és vendégeik jogosultak a jogszabályok betartása mellett a szerződés mellékletében felsorolt mennyiségű, minőségű és fajú vad elejtésére. A vadásztatás a magyar vadászati rend szerint a mindenkor érvényes vadászati idényben történik. A felperes tehát a szerződés alapján meghatározott területen, meghatározott mennyiségű és fajtájú vad elejtésére volt jogosult, ez pedig a Vtv. 10.§ (1) bekezdés c) pontja és a Vhr. szerinti bérvadászat fogalmának felel meg. Egyéb, a vadászati jog körébe tartozó jog vagy kötelezettség a felperest a szerződés alapján nem illette és nem terhelte.
- [54] A vadkárelhárítás tekintetében a szerződés „Kilövési terv” 1. pontjának 5. bekezdésében úgy rendelkezett, hogy a vadászegyesület fenntartja magának a jogot, hogy amennyiben a vadkár, illetve vad által okozott kár mértéke indokolja, úgy a fokozott kárelhárításra felszólítsa a bérvadászt. Az elhárítás elmaradása vagy azt megelőzően a bérvadással történő megegyezés esetén a vadász egyesület a vadkárelhárító tevékenységet elvégzetteti szakszemélyzetével, amely tevékenység kizárólag trófeás vadnak nem minősülő vad elejtésére terjed ki, ebben az esetben a vadász egyesület által elejtett vad mennyisége nem csökkenti a mellékletben szereplő mennyiséget. Egyéb módon az előző pont kivételével a vadászegyesület nem jogosult vadászatot folytatni a területen. Amennyiben a vadkár oly nagy mértéket ölt a területen, ami a területileg illetékes vadőr egyedül megoldani nem képes, a felek közösen döntenek a védekezés lehetséges megoldásairól. A felek tehát egyértelműen meghatározták a szerződésben, hogy mit tekintenek vadkárelhárító tevékenységnek, trófeás vadnak nem minősülő vad elejtését, ez a tevékenység pedig nem mutat túl a bérvadászat fogalmán. E szerződési pont értelmében a felperes bérvadásznak a vadkárelhárító vadászatra joga volt az alperes felszólítása alapján, a vadkárelhárítási kötelezettség azonban a Vhr. 13.§-a és a Vtv. 78.§ (1) bekezdés i) pontja szerint továbbra is a vadászatra jogosult alperest terhelte.
- [55] Az alperes értelmezésében a szerződés 2.1. pontja azt jelenti, hogy az egyénileg vadászó bérvadászati szerződéssel rendelkező személy mellé kísérő vadászt kell állítani, ha az adott személy nem rendelkezik megfelelő helyismerettel. Minden esetben egyedileg, személyenként szükséges vizsgálni, hogy az adott személy helyismerete, tapasztalata és a vadászati körülmények alapján szükséges-e kísérő vadász a Vtv. Vhr. 67.§ (2) bekezdése szerint. A kérdés ebben a körben az volt, hogy a Vhr. 67.§ (2) bekezdése lehetővé teszi-e azt, amit a felek kifejezetten kikötöttek a szerződésben, hogy a bérvadász és vendégei kísérő nélkül vadászhatnak.
- [56] A közlönyállapot szerint a Vhr. 67.§-a minden esetben kötelezővé tette az egyénileg vadászó bérvadászati szerződéssel rendelkező személy mellé közvetlen kísérő személyt állítását. Ezt módosította az 56/2005.(VI.25.) FVM rendelet 23.§-a, a módosítást követően az egyénileg vadászó, meghatározott fajú és számú vad vadászatára jogosító bérvadászati szerződéssel rendelkező személy mellé közvetlen kísérő személyt kellett állítani, míg a 7/2010. (II. 2.) FVM rendelet 33.§-ával 2010. február 10-től módosított, jelenleg hatályos szöveg úgy szól, hogy az egyénileg vadászó, meghatározott fajú és számú vad a vadászatára jogosító bérvadászati szerződéssel rendelkező személy mellé – eltérő megállapodás hiányában – közvetlen kísérő vadászt kell állítani. A jogalkotó tehát a korábbi szigorú szabályozást több lépésben módosította és kifejezetten lehetővé tette azt, hogy a bérvadász kísérő nélküli vadászatban állapodjon meg a vadászati jog jogosultjával. Ennek fényében megállapítható,

hogy jogszabályi lehetőség volt arra a szerződéses kikötésre, hogy kísérő nélkül jogosultak a vadászatra a bérvadász és vendégei. A szerződés nem jogosítja fel az alperest a bérvadász és vendégei helyismerete meglétének ellenőrzésére és megítélésére, és nem írja elő a kísérő nélküli vadászathoz a bérvadász és vendégei számára a helyismeret alperes felé igazolásának kötelezettségét, így az alperes értelmezése nem felel meg a Ptk. 6:8. § (1) bekezdésének.

- [57] Az alperes a fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a felperes képviselőjében eljáró tanúl maga is krotáliák kiadását kérte harmadik személyek részére, ez pedig megvalósítja a vadászati jog albérletbe adását, amelyre tekintettel az alperes a szerződést jogszerűen felmondhatta. E körülmények alkalmasak arra, hogy sértsék a Ptk. 6:334.§ rendelkezését, hiszen a felperes a bérbeadó alperes kifejezett hozzájárulása nélkül olyan személyek számára kívánta átengedni az önálló vadászati jog gyakorlását, akik erre sem szerződés, sem jogszabály alapján nem voltak jogosultak. A felperes azonban nem engedte át és nem is kívánta átengedni a vadászati jog gyakorlását senkinek, hiszen azzal maga sem rendelkezett, a felek közötti szerződéssel nem vadászati jogot, hanem annak a Vtv. 2.§ c) pontja szerinti részjogosítványát, elejtési jogot szerzett. A római jog óta ismert nemo plus iuris elvének megfelelően a bérvadász felperessel szerződő természetes személy vadász kizárólag a bérvadászati jogát szerezhette meg.
- [58] A Ptk. 6:331. § (2) bekezdése mondja ki azt, hogy a jogok időleges gyakorlásának más személy részére ellenérték fejében történő átengedésére a dologbérlet szabályait kell megfelelően alkalmazni, a Ptk. 6:333.§ (1) bekezdése szerint a bérlő a dolgot rendeltetésének és szerződésnek megfelelően használhatja. Az alperesnek akkor lett volna felmondási jogosultsága, ha a felperes a szerződéstől eltérően használja azt a jogot, amit a szerződéssel megszerzett, erre viszont az fentebb ismertetettek szerint nem került sor, ezért az elsőfokú bíróság helyesen döntött úgy, hogy a felmondás érvénytelen.
- [59] A vadkárelhárítás elmulasztására alapozott felmondás pedig azért nem állja meg a helyét, mert a szerződésben a felek kifejezetten meghatározták azt, hogy mi az a jogkövetkezmény, amit a vadkárelhárító vadászati elmaradása esetén alkalmazhat az alperes, ez pedig nem a felmondás, hanem az volt, hogy maga elvégzi el a bérelt területen a vadkárelhárítási tevékenységet.
- [60] Minderre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság rész-közbenső ítéletét a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [61] A sikertelenül fellebbező alperes perköltséget nem igényelhet, a Pp. 83.§ (5) bekezdése alapján viseli a fellebbezésére lerótt illetéket és a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján a felperes másodfokú eljárásban felmerült, ügyvédi munkadíjból álló perköltségét, amelynek mértékét a másodfokú bíróság a felperes által felszámított összegben a csatolt ügyvédi megbízási szerződés és a 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdése alapján állapította meg.

Pécs, 2026. február 19.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, dr. Berki Csilla s.k. bíró